

Laidiens: 12.04.1996., Nr. 64

Ministru kabineta noteikumi Nr.125

Rīgā 1996.gada 10.aprīlī (prot. nr.21, 4.§)

Grozījumi likumā “Par īpašuma tiesību atjaunošanu uz uzņēmumiem un citiem īpašuma objektiem”

Izdoti Satversmes 81.pantā noteiktajā kārtībā

Izdarīt likumā “Par īpašuma tiesību atjaunošanu uz uzņēmumiem un citiem īpašuma objektiem” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 14./15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 1994, 123.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt likuma nosaukumu šādā redakcijā:

“Par īpašuma tiesību atjaunošanu un atzīšanu uz uzņēmumiem un citiem īpašuma objektiem”.

2. Likumā lietoto terminu skaidrojumā:

2.1. papildināt piekto rindkopu ar šāda satura tekstu:

“kā arī pieteikums par īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamo īpašumu, kas iesniegts likumā “Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 49./50.nr.; Latvijas Vēstnesis, 1994, 47., 145.nr.; 1995, 169.nr.; 1996, 5.nr.) noteiktajā kārtībā līdz 1992.gada 20.jūnijam un likumā “Par zemes privatizāciju lauku apvidos” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 32.nr.; 1993, 18.nr.; Latvijas Vēstnesis, 1993, 130.nr.; 1994, 148.nr.; 1995, 162.nr.; 1996, 5.nr.) noteiktajā kārtībā līdz 1992.gada 31.decembrim, ja iesniedzējs pieteikumā pieprasījis atjaunot īpašuma tiesības dabā.”;

2.2. izteikt astoto rindkopu šādā redakcijā:

“Uzņēmums šajā likumā lietotajā nozīmē ir īpašuma objekts — uzņēmums, viesnīca, kinoteātris, aptieka, slimnīca vai cits īpašuma objekts (izņemot namīpašumu un zemi), kura sastāvā ir bijusi nekustamā manta.”

3. Izteikt 1.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Šis likums nosaka kārtību, kādā atjaunojamas un atzīstamas bijušo īpašnieku vai viņu mantinieku īpašuma tiesības uz uzņēmumiem, viesnīcām, kinoteātriem, aptiekām, slimnīcām un citiem objektiem, kuru sastāvā ir bijusi nekustamā manta un kuri nacionalizēti vai citādi nelikumīgi atņemti valsts vai pašvaldības iestāžu patvaļas dēļ (turpmāk tekstā — “nacionalizēti”). Izņēmuma gadījumā bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekiem piešķirama kompensācija privatizācijas sertifikātos vai atjaunojamas īpašuma tiesības uz nacionalizētajiem uzņēmumiem, viesnīcām, kinoteātriem, aptiekām, slimnīcām un citiem īpašuma objektiem, ja uzņēmums izvietots uzņēmuma īpašniekam piederošā namīpašumā, bet namīpašums nav iekļauts uzņēmuma bilancē.”

4. Izteikt 3.pantu šādā redakcijā:

“3.pants. Īpašuma tiesību atjaunošanas un atzīšanas veidi

(1) Īpašuma tiesības uz uzņēmumu atjauno, atdodot uzņēmumu bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekiem.

(2) Īpašuma tiesības atzīst:

1) piešķirot bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekiem atbilstošu pamatkapitālu (statūtu fonda) daļu (akcijas, pajas, daļas) statūtsabiedrībā, par kuru pārveidots uzņēmums;

2) piešķirot kompensāciju privatizācijas sertifikātos.”

5. Papildināt 4.pantu ar otro, trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(2) Īpašuma tiesības uz uzņēmumu saskaņā ar šo likumu atjaunojamas vai atzīstamas tādā veidā, kādā bijušais īpašnieks vai viņa mantinieki līdz 1994.gada 3.decembrim ir izteikuši savu gribu pieteikumā.

(3) Ja bijušais īpašnieks vai viņa mantinieki līdz 1994.gada 3.decembrim nav pieteikumā izteikuši vēlēšanos, lai tiktu atzītas viņu īpašuma tiesības un piešķirta kompensācija privatizācijas sertifikātos, tad tiek uzskatīts, ka bijušais īpašnieks izteicis vēlēšanos atjaunot vai atzīt īpašuma tiesības saskaņā ar šā likuma 3.panta 1. un 2.punktu.

(4) Ja bijušais īpašnieks vai viņa mantinieki līdz 1994.gada 3.decembrim ir izteikuši vēlēšanos atjaunot īpašuma tiesības, bet nevēlas izpirkt valsts vai pašvaldības īpašuma daļu pašreizējā uzņēmumā, tad pēc viņu vēlēšanās uzņēmums jāpārveido par statūtsabiedrību, piešķirot bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekiem atbilstošu pamatkapitāla daļu.

(5) Ja bijušais īpašnieks vai viņa mantinieki līdz 1996.gada 30.jūnijam nav iesnieguši pieteikumu par īpašuma tiesību atzīšanu un kompensācijas piešķiršanu privatizācijas sertifikātos par nacionalizēto uzņēmumu, tad kompensāciju nepiešķir.”

6. 5.pantā:

6.1. papildināt pirmo daļu aiz vārdiem “Tiesību atjaunošana” ar vārdiem “vai atzīšanu, uzņēmuma mantas vērtības noteikšanu un kompensācijai piešķiramo sertifikātu skaita noteikšanu”;

6.2. papildināt pirmās daļas 1.punktu ar šāda satura tekstu:

“Uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) mantas vērtību aprēķina un kompensācijai piešķiramo privatizācijas sertifikātu daudzumu nosaka Privatizācijas aģentūra;”;

6.3. svītrot pirmās daļas 2.punktu;

6.4. izteikt otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Privatizācijas aģentūras vai valsts īpašuma privatizācijas komisijas sagatavoto lēmumu par bijušā īpašnieka vai viņa mantinieku īpašuma tiesību atjaunošanas vai atzīšanas veidu pieņem Ekonomikas ministrija.

(3) Lēmumu par veidu, kādā atjaunojamas vai atzīstamas bijušā īpašnieka vai viņa mantinieku īpašuma tiesības uz uzņēmumu, kā arī uzņēmuma (statūtsabiedrības) mantu, kas atrodas pašvaldības uzņēmuma (statūtsabiedrības) sastāvā, pieņem pilsētas dome vai rajona vai pagasta padome, kuras pārziņā ir attiecīgais pašvaldības uzņēmums (statūtsabiedrība).”;

6.5. aizstāt ceturtajā daļā vārdus “6.panta otrajā daļā” ar vārdiem “21.panta pirmās daļas 6. un 7.punktā”.

7. Svītrot 6.pantu.

8. 7.pantā:

8.1. izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“Īpašuma tiesību atjaunošanas apjoms un kompensācijas apmērs”;

8.2. izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Īpašuma tiesības atjaunojamas uz uzņēmuma nekustamo un kustamo mantu, kas pieskaitāma pamatlīdzekļiem, un kompensācijas apmērs nosakāms atbilstoši vērtībai, kādā pamatlīdzekļi bija saglabājušies pēc otrā pasaules kara un kāda fiksēta pirmajos pamatlīdzekļu inventarizācijas aktos, kas sastādīti pēc 1945.gada 8.maija.”;

8.3. svītrot ceturto un piekto daļu;

uzskatīt līdzšinējo sesto un septīto daļu attiecīgi par ceturto un piekto daļu.

9. 8.pantā:

9.1. izteikt pirmās daļas pirmo rindkopu šādā redakcijā:

“(1) Īpašuma tiesības tiek atjaunotas, pamatojoties uz”;

9.2. papildināt pantu ar otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Līdz 1996.gada 31.decembrim pieteikumam, kas iesniegts šajā likumā noteiktajā kārtībā, jāpievieno visi dokumenti, kuri pierāda īpašuma tiesību atjaunošanas vai atzīšanas pamatotību.

(3) Valsts un pašvaldību institūcijas, kuru lietvedībā ir bijušā īpašnieka vai viņa mantinieku pieteikums par īpašuma tiesību atjaunošanu vai atzīšanu, ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms šajā pantā minētā termiņa nosūta iesniedzējam brīdinājumu ar norādi, kādu dokumentu trūkst īpašuma tiesību atjaunošanai vai atzīšanai. Ja iztrūkstošie dokumenti netiek iesniegti šajā pantā norādītajā termiņā, tad institūcija, kura pieņem un izskata dokumentus par īpašuma tiesību atjaunošanu vai atzīšanu, pieteikumu neizskata un par to rakstiski paziņo iesniedzējam.”

10. Papildināt 9.pantu ar 4.punktu šādā redakcijā:

“4) valsts vai pašvaldības mantas izpirkuma līgums, ja īpašuma tiesības atjaunotas, vienlaikus izpērkot pašreizējā īpašnieka mantas daļu.”

11. Papildināt likumu ar 9.¹ pantu šādā redakcijā:

“9.¹ pants. Īpašuma tiesību atjaunošanas, atzīšanas un kompensācijas piešķiršanas termiņi

(1) Šā likuma 5.panta otrajā un trešajā daļā minētajām valsts vai pašvaldību institūcijām jāpieņem lēmums par īpašuma tiesību atjaunošanu vai atzīšanu viena gada laikā no dienas, kad iesniegti visi nepieciešamie dokumenti, kas apliecina īpašuma tiesības. Pēc šī termiņa bijušajam īpašniekam vai viņa mantiniekiem ir tiesības prasīt īpašuma tiesību atjaunošanu vai atzīšanu tiesas ceļā.

(2) Šā likuma 5.panta pirmās daļas 1. un 3.punktā minētajām valsts un pašvaldību institūcijām sešu mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par īpašuma tiesību atjaunošanu vai atzīšanu, jāveic darbības, kas saistītas ar īpašuma nodošanu, attiecīgas pamatkapitāla daļas piešķiršanu statūtsabiedrībā vai kompensācijas piešķiršanu. Pēc šā termiņa personai ir tiesības prasīt īpašuma nodošanu, attiecīgas pamatkapitāla daļas piešķiršanu statūtsabiedrībā vai kompensācijas piešķiršanu tiesas ceļā.

(3) Par termiņa nokavējumu institūcija, kura atjauno vai atzīst īpašuma tiesības, atbild saskaņā ar Civillikumu.